

*Hin leske máy yakhá,
Hin leske máy páña!“*

*там много огън има,
там много вода има!“*

След това половината от черупката на яйцето от черна ко-кошка се хвърля в течаща вода, а другата половина – в огън.

Наред с Ниваши и Пчувуши – духовете на земята и въздуха, а също вещиците и магьосниците, друго всяващо страх същество, защото уврежда добитъка, е Хагрин или Кагрино. Този демон има облика на таралеж с жълтеникав цвят, висок е половин ярд¹³² и е една педя широк. „Убеден съм – казва Влислоцки, – че това същество не е нищо друго, освен също толкова демоничното създание, наречено Харгин, в което вярват и до днес жителите на Северозападна Индия (вж. Либрехт, с. 112 и Лайтнер, „Резултати от обиколката в Дардистан Кашмир“, том I, с. 13). Пълното съвпадение в описанието на двете същества, както и в имената, доказва, че циганите са донесли това вярване от индийския си дом“. Забелязва се, че индийското наименование е Харгин, а точната циганска дума се произнася почти като Ха́грин – като о-то в края е произволна добавка. Разместването на буквите в думата се среща изключително често при индуските цигани. Хагрин измъчва най-вече конете, като ги възсяда и пикае върху телата им. На следващия ден те изглеждат уморени, тъжни, болни и слаби, потънали в пот и със сплетени гриви. При тази гледка се прибягва до следния обред: Конят се връзва за кол, натрит с чеснов сок, след това на земята се полага червена прежда във формата на кръст, но на такова разстояние от задните крака на коня, че да не може да я размести. Докато я полага на земята, изпълнителят пее:

*„Sáve miseç ač káthe,
Ác ándre lunge táve,
Andre leg páshader páñi.
De tu tire páñi*

*„Всяко зло тук да остане,
в дългия конец да остане!
В близката вода
да влезе твоята вода,*

---

¹³² Около половин метър – б. пр.